

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124210327
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124210327.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD a členov senátu JUDr. Anna Kovaľovej. PhD. a JUDr. Branislava Brezu v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX A., C. D. XXXX/X, zastúpeného: JUDr. František Komka, advokát, so sídlom 080 01 Prešov, Hlavná 27, IČO: 37941054, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., 824 96 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., 811 04 Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11Csp/184/2024-82 zo dňa 21.3.2025, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku I. a II.

Mení rozsudok vo výroku VI. tak, že určuje:

Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500108238 zo dňa 24.03.2015, v bode 6. Zmluvy, v znení: „Poplatok za poskytnutie úveru: 126 eur“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500108238 zo dňa 24.03.2015, Zmluve v článku 8. Sankcie, v bode 8.1., 8.2. a 8.5., v znení: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy o RÚ a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“

„Okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 8. ods. 8.1. tejto Zmluvy o RÚ je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 8.1. tejto Zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 8.3. tejto Zmluvy o RÚ.“

„Akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RÚ a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému náhrada trov prvoinštaneného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 24.3.2015 v bode 7. Zmluvy, v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 24.3.2015 v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, Zmluvných dojednaní k Zmluve, v bode 8.2. v časti, v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamihom, kedy dôjde k jej identifikácii Veriteľom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v článku I. Predmet Dohody, bod 7.1. Dohody o poskytnutí služieb č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 24.3.2015 k Zmluve o o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 24.3.2015, v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,53 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietla.

V. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20%.“

2. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil skutkový stav, podľa ktorého dňa 24.3.2015 bola uzavretá formulárová písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu medzi stranami sporu. V bode 7 Zmluvy sa konštatuje, že dlžník aj veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v Zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V ďalšej vete sa uvádza, že dlžník a spoludlžníci sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili, nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať. Bod 8 zmluvy je pod názvom „Sankcie“. Žalobca sa domáhal určenia neprijateľných zmluvných podmienok, pričom ide o žalobu podľa § 137 písm. d) CSP. Oprávnenie na jej podanie má spotrebiteľ s poukazom na § 3 ods. 3, 5 vetu prvú zákona č. 250/2007 Z.z., § 53 a § 53a Občianskeho zákonníka a § 298 CSP.

3. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 3 ods. 3, ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1 až 4, § 52 ods. 1, 2, 3 a 5, § 53a ods. 1, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 298 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.

4. Konštatoval, že zákon č. 250/2007 Z.z. bol zrušený zákonom č. 108/2024 Z.z. s účinnosťou od 1.7.2024, avšak podľa prechodného ustanovenia § 53 ods. 1 nároky vzniknuté zo zmlúv uzavretých pred 1.7.2024 sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30.6.2024. Preto aj na posúdenie tejto žaloby sa aplikuje zákon č. 250/2007 Z.z. V ďalšom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR v rozsudku 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019, pričom uviedol, že zánik záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy nemá právny význam a opačný názor by znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje Článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj Smernici Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V prípade takejto žaloby preto podľa Najvyššieho súdu nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Cieľom žaloby nie je len to, aby individuálny spotrebiteľ bol chránený pred záväzkom voči nekalej podmienke uvedenej v spotrebiteľskej zmluve, ale obsahom je aj povinnosť dodávateľa nepoužívať ďalej nečestnú zmluvnú podmienku. Následne teda súd podrobil prieskumu žalované zmluvné podmienky v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka.

5. Súd nesúhlasil s názorom žalobcu o neprijateľnosti poplatku za poskytnutie úveru. Ten mal súd za jasne a zrozumiteľne uvedený hneď medzi základnými údajmi o úvere. Aj keď možno dôvodiť, že tento poplatok nebol individuálne dojednaný, keďže je súčasťou predtlačenej formulára, obsah ktorého nemohol žalobca ovplyvniť, nič to nemení na skutočnosti, že je zrozumiteľný a určitý a jasne z jeho označenia vyplýva, že protiplnením je spracovanie zmluvy a poskytnutie úveru. Právna úprava nevylučuje, aby účastníci úverovej zmluvy si nemohli dohodnúť ako odplatu za poskytnutie úveru okrem úroku aj jednorazový poplatok. Možnosť dojednania odplaty pri úverovej zmluve jasne vyplýva z § 499 Obchodného zákonníka, ale aj § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, prípadne § 1 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ale poukázať možno aj na § 2 písm. g) a § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže vo všetkých týchto ustanoveniach sa uvádza, že veriteľ môže od spotrebiteľa požadovať úrok a poplatky. Zároveň v danom prípade zmluvne dohodnutý poplatok 126,- eur pri úvere vo výške 1.260,- eur je dostatočne transparentný, a preto žalobca bol zrozumiteľne uzrozumený s tým, že okrem dohodnutého úroku má zaplatiť aj tento poplatok. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-26/13 zo dňa 30.4.2014, v ktorom Európsky súd uviedol, že rozhodujúce je to, či zmluva transparentným spôsobom uvádza príslušnú zmluvnú podmienku, či spotrebiteľ bol o nej riadne informovaný pred uzavretím zmluvy a či mohol na základe jasných a zrozumiteľných kritérií predpokladať hospodárske dôsledky, ktoré z nej pre neho vyplývajú. Podobný záver prijala aj Európska komisia v prejudiciálnom konaní vedenom na návrh Krajského súdu v Prešove v spore Zdenka Sobotku proti spoločnosti Provident Financial s.r.o. Európska komisia vo svojich pripomienkach zo dňa 3.2.2014 posudzovala takzvaný administratívny poplatok v zmluve o spotrebiteľskom úvere a uviedla, že Smernica 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka určujúca výšku administratívneho poplatku sa môže považovať za jasnú a zrozumiteľnú vtedy, ak je jasná a zrozumiteľná z formálneho a gramatického hľadiska a umožňuje spotrebiteľovi posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré pre neho z danej zmluvnej podmienky vyplývajú. K podobnému záveru napokon dospel aj Súdny dvor EÚ vo veci C - 621/17 v rozsudku zo dňa 3.10.2019 vo veci Gyula Kiss proti CIB bank Zrt a spol., v zmysle ktorého Článok 4 ods. 2 a Článok 5 Smernice Rady 93/13/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že z požiadavky, podľa ktorej musí byť zmluvná podmienka formulovaná jasne a zrozumiteľne, nevyplýva povinnosť, aby také zmluvné podmienky, o aké ide vo veci samej, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú obsiahnuté v zmluve o úvere uzatvorenej so spotrebiteľmi, pričom presne určujú sumu poplatkov za správu a za poskytnutie úveru, ktoré znáša spotrebiteľ, spôsob ich výpočtu a dátum ich splatnosti, tiež podrobne špecifikovali všetky služby poskytované ako protihodnota dotknutých súm. Napokon poukázal aj na stanovisko občianskoprávneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu ČR Cpjn 200/2014 zo dňa 23.04.2014, podľa ktorého sa nevyžaduje pre poplatok za správu úveru, aby boli uvedené všetky činnosti, za ktoré je poplatok dohodnutý a napokon k tejto problematike zaujal názor aj Ústavný súd ČR v náleze III.ÚS/3725/13 zo dňa 10.4.2014. So záverom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-621/17 sa stotožnil aj Najvyšší súd SR v rozsudku 7Cdo/294/2019 zo dňa 28.2.2020, v ktorom uviedol, že z označenia sporného poplatku vyplýva, že ide o poplatok za poskytnutie úveru, teda za úkony na strane veriteľa, ktoré sú nevyhnutné pre uzavretie zmluvy a ktoré sú jeho internou záležitosťou a súčasťou jeho nákladov, teda za úkony veriteľa súvisiace s poskytnutím úveru a to vypracovanie zmluvy, jej uzatvorenie a pod. Súd si osvojil aj závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Prešove 23CoCsp/6/2022 zo dňa 20.4.2023, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 29Csp/9/2022-40 zo dňa 1.6.2022, ktorým bola žaloba o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky ohľadom spracovateľského poplatku a poplatku za správu úveru voči žalovanej Tatra banke, a.s. zamietnutá.

6. K zmluvnej podmienke uvedenej v bode 7 zmluvy sa súd stotožnil s názorom, ktorý bol vyslovený v rozhodnutí Ústredného inšpektorátu a SOI č. E./XXXX zo dňa 24.3.2014, ktorým za obdobnú zmluvnú podmienku, vrátane ďalších, bola uložená banke sankcia vo výške 10.000,- eur. Išlo o zmluvnú podmienku týkajúcu sa vyhlásenia dlžníka, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky a ďalšie a že súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. V spomínanom rozhodnutí bolo uvedené, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. V ustanoveniach § 4 a § 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch sú priamo definované informačné povinnosti veriteľa a taktiež z ustanovenia § 7 Zákona o spotrebiteľských

úveroch vyplýva, že veriteľ je povinný pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver po zohľadnení skutočností uvedených v zákone. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si povinnosti veriteľa zo zákona. Priemerný spotrebiteľ nemusí byť znalý povinností, ktoré veriteľovi ukladá zákon.

7. Ohľadom zmluvnej pokuty dohodnutej v bode 8.1, 8.2, 8.5 zmluvy súd poukázal na § 3a ods. 1, 2, 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. V danom prípade zmluvná pokuta bola dohodnutá vo výške 0,04 % denne z omeškanej sumy. Nebola teda stanovená paušálne, ale zohľadňovala dobu omeškania dlžníka a tým spĺňala aj jednu zo svojich funkcií - stimulovať dlžníka k tomu, aby čo najskôr vyrovnal svoj omeškaný dlh. Súd nesúhlasí ani s tým, že by išlo o neprimeranú výšku zmluvnej pokuty. Ročne predstavuje 14,6 %, čo znamená, že neprekročila zákonný limit, ktorý je stanovený v § 3a ods. 1 citovaného nariadenia vlády. V zmysle neho spomínaný limit pre sankcie činili v čase uzavretia zmluvy 15 % ročne (3 x 5 % úrok z omeškania), v súčasnosti napr. činí tento limit až 16,80 % ročne, ak sa vychádza z kritéria výšky úrokov z omeškania. Žalovaný pritom v bode 8.3 zmluvy citoval spomínaný zákonný limit uvedený v § 3a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Znamená to, že dohoda o zmluvnej pokute plne korešponduje s právnou úpravou, keďže zmluvnú pokutu si dohodli strany sporu písomne v súlade s § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dohoda je transparentná, nie je ukrytá v mnohých zmluvných ustanoveniach ako to býva v niektorých iných prípadoch, je zreteľne označená pod názvom „sankcie“, celá zmluva je stručná a teda žalobca nemohol prehliadnuť túto zmluvnú podmienku.

8. Podobne aj vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej v bode 8.5 zmluvy vzhľadom na to, že táto opäť korešponduje aj s právnou úpravou konkrétne § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka nebolo možné žalobe vyhovieť ani v tejto časti.

9. Zmluvná podmienka, obsahom ktorej bola povinnosť uvádzať pri úhradách variabilný symbol a to číslo zmluvy, podľa súdu zhoršuje právne postavenie žalobcu ako spotrebiteľa, keďže zo žiadnej právnej normy upravujúcej súkromnoprávny vzťah nevyplýva povinnosť uvádzania pri úhradách peňažného záväzku variabilný symbol. Pritom ak žalobca by mal len 1 peňažný záväzok voči žalovanému, neexistuje žiadny problém s priradením jeho platby. V prípade, ak by mal viaceré záväzky, pokiaľ sa neuvedie účel platby, je potrebné vychádzať z judikátu R 13/1990, v zmysle ktorého sa uhradí dlh najskôr splatný. Žalovaná zmluvná podmienka je tak v rozpore s § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého splnením dlh zanikne, keďže žalovaný tento časový moment splnenia dlhu posunul až do momentu identifikácie platby, čo zhoršuje postavenie spotrebiteľa, keďže dôsledkom tejto zmluvnej podmienky je to, že pri neidentifikovanej platbe sa spotrebiteľ dostáva do omeškania, s čím je spojené právo veriteľa na úroky z omeškania.

10. V súvislosti so zmluvnou podmienkou ohľadom odplaty v Dohode o poskytovaní služieb súd uvádza, že vylúčenie súdneho prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je aj v prípade hlavného predmetu zmluvy a primeranosti ceny, ak tieto podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Ako vyplýva z tohto ustanovenia, zo súdnej kontroly nie je vylúčená cena ako odplata za službu, vylúčená je len primeranosť ceny na jednej strane a tovaru a služieb na druhej strane ako protiplnenie (napr. rozsudok Súdného dvora EÚ C-26/13 zo dňa 30.4.2014 bod. 54). Podmienky týkajúce sa protihodnoty, ktorú dlhuje spotrebiteľ veriteľovi alebo ktorá má vplyv na skutočnú cenu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť veriteľovi, teda v zásade nepatria do tejto kategórie podmienok vylučujúcich súdnu kontrolu s výnimkou otázky, či je výška protihodnoty alebo cena, ktorá je dohodnutá v zmluve primeraná službe veriteľa (rozsudok Súdného dvora EÚ C-143/13 zo dňa 26.2.2015 body 55,56). Navyše aj pre primeranosť ceny, aby nebola podriadená skúmaniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, muselo by byť splnené, že cena bola vyjadrená zrozumiteľne, určito a jasne, čo v tomto prípade nebolo naplnené. V Dohode totiž spomínaná cena bola uvedená nie konkrétnou sumou, čo napĺňalo požadovaný atribút určitosti, ale bolo potrebné ju vypočítať, keďže predstavovala mesačne 2,56 % zo schváleného úveru po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru a je úplne irelevantné, že v ďalšej listine - oznámení veriteľa o schválení úveru bola už uvedená konkrétna výška mesačnej splátky. Súd totiž posudzuje to, čo bolo uvedené v spornej Dohode. V danom prípade žalobca mal mesačne platiť 28,69 eur za celé obdobie trvania zmluvy, t.j. za 36 mesiacov mal zaplatiť sumu 1.032,- eur, čo je suma takmer rovnajúca sa výške reálne poskytnutého úveru po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru, teda sumy 1.134,- eur. Navyše túto sumu by musel zaplatiť aj v prípade predčasného zosplatnenia úveru, teda aj v prípade, že by dané služby v podstate už neboli reálne. Služby, ktoré predstavujú predmet dohody možno považovať za

zbytočné a nepodstatné pre žalobcu (informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, podpora callcentra, informácia o zostávajúcich záväzkoch), keďže každý dlžník vie, kedy je splátka splatná a kedy ju zaplatí. Niektoré sú povinnosťou veriteľa ako je zmena zmluvy, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie a niektoré predstavujú len hypotetické služby ako je odklad splátok alebo druhá upomienka zdarma. Spotrebiteľ má v týchto prípadoch platiť za službu, o ktorú ani nemá záujem a ktorú nepožiadala alebo nemusí nastať jej potreba.

11. Neprijateľné zmluvné podmienky sú demonštratívne uvedené v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a medzi nimi pod písm. t) sú uvedené ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa a pod písm. v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie. Za týchto okolností hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je nepochybná, keďže spotrebiteľ má platiť za služby, o ktoré nemá záujem alebo ktoré sa nerealizujú a navyše aj vtedy, ak by sa úver predčasne zosplatnil, a to všetko za cenu takmer rovnakú ako je reálne poskytnutý úver. Nepochybne teda žalovaná zmluvná podmienka v súvislosti s Dohodou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP.

13. Proti výrokom I., III. (z obsahu odvolacej argumentácie je zrejmé, že táto sa týka výroku II.) a V. podal včas odvolanie žalovaný, ktorý namietal inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Výrokom I. súd rozhodol, že v ňom označená časť z bodu 7 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 24.3.2015 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaný považuje rozhodnutie za nezákonné, pričom v konaní nebolo preukázané a z napádaného rozsudku ani nevyplýva, aký hrubý nepomer by časť bodu 7 uvedená vo výroku I. rozsudku mala spočívať a v akých právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa bol tento hrubý nepomer identifikovaný. Súd neoznačil v rozsudku, od ktorého konkrétneho zákonného ustanovenia sa obsah prehlásenia v bode 7 odchyľuje, t.j. ktoré zákonné ustanovenia ukladá dodávateľovi dôkazné bremeno o tom, že si spotrebiteľ zmluvu prečítal. Ustanovenie bodu 7 v zmluve o revolvingovom úvere ani náznakom ani samotné a ani v spojení s nejakou právnou normou žiadne dôkazné bremeno na spotrebiteľa neprenáša, ale iba konštatuje, že spotrebiteľ sa so zmluvnými dokumentami zoznámil a záväzok ich dodržiavať nie je ničím iným ako výrazom zásady „pacta sunt servanda“. Výrokom III. súd rozhodol, že ustanovenie článok 8., bod 8.2 zmluvných dojednaní k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX má byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Napadnutý rozsudok a jeho zdôvodnenie neobsahuje jediný skutkový záver a právne posúdenie hrubej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Javí sa ako krajne účelové a v rozpore so základnými princípmi výkladu práva to, aby tá osoba bola pri platbách voči štátu povinná používať predpísané platobné údaje a v súkromných vzťahoch v postavení spotrebiteľa už takúto povinnosť nemala. Rozhodnutie vo výroku III. je nielen nepreskúmateľné čo do splnenia zákonných podmienok, ale súčasne je po právnej stránke svojvoľné, arbitrárne a neakceptovateľné. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Proti výroku VI., ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a proti výroku V. o náhrade trov konania podal včas odvolanie žalobca, ktorý namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. K zamietavému výroku, ktorým žalobu v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500108238 zo dňa 24.3.2015 v bod 6. zmluvy, podľa ktorej poplatok za poskytnutie úveru je vo výške 126,- eur, uviedol, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd prvej inštancie považoval sporný poplatok za zrozumiteľný, určitý a jasný, zároveň správne konštatoval, že predmetná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, ale mylne sa domnieva, že je určitá a jasná. Pokiaľ poukazuje na ust. § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., môže byť odplata vyjadrená len v percentách zo sumy zmluvne dojednaných peňažných prostriedkov za rok. K neprijateľnosti zmluvnej podmienky poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 27CoCsp/9/2024 zo dňa 30.1.2025, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/19/2024 zo dňa 16.9.2024, a priamo vo vzťahu k žalovanému rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/24/2020 zo dňa 13.5.2021 a sp. zn. 21Co/111/2017 zo dňa 29.5.2018. Súd prvej inštancie taktiež zamietol žalobu o určenie neprijateľnosti

zmluvnej podmienky uvedenej v zmluve v čl. 8 Sankcie v bode 8.1, 8.2 a 8.5. K tomu uviedol, že zmluvná pokuta je len jednostranná a týmto ustanovením sa sledujú len záujmy žalovaného. Totožná zmluvná podmienka bola určená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu prešov sp. zn. 29Csp/19/2024 zo dňa 16.9.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 27CoCsp/9/2024 zo dňa 30.1.2025. Ide o notoricky známe neprijateľné zmluvné podmienky používané žalovaným. K výroku o trovách konania mal za to, že mu patrí náhrada trov konania v rozsahu 100 %. Tu poukázal na rozsudok SD EÚ sp. zn. C-224/19 zo dňa 16.7.2020. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch VI. a V. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

15. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol uviedol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., II. a III. ako vecne správne potvrdil. Čo sa týka odvolania žalovaného proti výroku I., o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky bolo rozhodnuté rozsudkami priamo vo vzťahu k žalovanému napr. Okresného súdu Prešov, sp. zn. 7Csp/5/2024, zo dňa 10.6.2024, Okresného súdu Prešov, sp. zn. 20Csp/3/2024, zo dňa 13.5.2024, ktoré neboli napadnuté odvolaním. K tejto zmluvnej podmienke poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 10CoCsp/4/205, zo dňa 13.3.2025, v ktorom odvolací súd uviedol, že zo zmluvy vyplýva, že dlžník vyhlásil, že sa zoznámil so zmluvnými dojednaniami ešte pred tým, než boli v zmluve kompletne uvedené. Takéto vyhlásenie je preto predčasné a nemožno s ním spájať zamýšľané právne dôsledky. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa súčasne na spotrebiteľa neprijateľne bez ďalšieho prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s obsahom zmluvy, porozumenia jej obsahu a okolností uzavretia zmluvy v tiesni alebo za nápadne nevýhodných podmienok na spotrebiteľa. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa na spotrebiteľa taktiež neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru podľa zmluvy v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. Čo sa týka odvolania proti výroku III., pričom žalovaný podľa obsahu odvolania zrejme napadol výrok II. rozsudku, žalobca poukázal na to, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, o ktorej už opakovane súdy rozhodli. K neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky poukázal na rozsudky vydané priamo vo vzťahu k žalovanému, napr. rozsudok OS Prešov, sp. zn. 29Csp/19/2024, zo dňa 16.9.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 27CoCsp/9/2024, zo dňa 30.1.2025; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/140/2024, zo dňa 5.12.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 10CoCsp/4/2025, zo dňa 13.3.2025. O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky bolo rozhodnuté rozsudkami priamo vo vzťahu k žalovanému napr. Okresného súdu Prešov, sp. zn. 7Csp/5/2024, zo dňa 10.6.2024, Okresného súdu Prešov, sp. zn. 20Csp/3/2024, zo dňa 13.5.2024, ktoré neboli napadnuté odvolaním. Nesúhlasil s argumentáciou žalovaného o nedostatku riadneho odôvodnenia napadnutého rozsudku a poukázal najmä na jeho vecné odôvodnenie, pretože prvoinštančný súd sa dostatočne zaoberal všetkými právne významnými námietkami žalovaného v konaní. V napadnutom rozsudku súd prihliadal na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany všetkých strán sporu, pričom svoje rozhodnutie logicky a vecne dostatočne odôvodnil. Vo vzťahu k súdom určeným a namietaným neprijateľným zmluvným podmienkam uviedol, že tieto sú notoricky známe neprijateľné zmluvné podmienky používané žalovaným, ako aj inými dodávateľmi bankového alebo nebankového spektra. Pre súdnu vec je postačujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú.

16. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné v prvom rade z dôvodu, že samotná žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvného ustanovenia o poplatku za poskytnutie úveru bola nedôvodnou. Žalobca sa žalobou domáhal vydania rozhodnutia o takom určení, ktoré je v rozpore s ustálenou rozhodovacou Najvyššieho súdu SR, v rozpore s rozhodovacou praxou Súdneho dvora Európskej únie a tiež v rozpore s tým, ako poplatok za poskytnutie úveru posudzuje Národná banka Slovenska pri výkone právomoci orgánu dohľadu nad finančným trhom pre oblasť finančných služieb pre spotrebiteľov. Poplatok za poskytnutie úveru nie je možné označiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže ide o ustanovenie o cene plnenia, ale jeho neprijateľnosť vylúčila rozhodovacia prax aj Súdneho dvora EÚ, tu poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-621/17. V ďalšom argumentoval, že ak je poplatok za poskytnutie úveru neprijateľná podmienka, potom Národná banka Slovenska postupuje nelogicky a v rozpore so zákonom, pretože na svojej webovej stránke umožňuje výpočet RPMN s poplatkom za poskytnutie úveru. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/294/2019 poukázal na to, že z označenia sporného poplatku vyplýva, že ide o poplatok za poskytnutie úveru, t. j. za úkony na strane veriteľa, ktoré sú nevyhnutné pre uzavretie zmluvy a ktoré sú jeho internou záležitosťou a súčasťou jeho nákladov, teda za úkony veriteľa súvisiace

s poskytnutím úveru ako vypracovanie zmluvy a jej uzavretie a pod. Poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/47/2019 a sp. zn. 4Cdo/292/2021. S účinnosťou od 10.6.2013 bola vykonaná zmena právnej úpravy poplatkov v zákone č. 129/2010 Z.z., kedy podľa novo prijatého ustanovenia (§ 9 ods. 10). Zákon v otázke poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom zaviedol výslovnú úpravu toho, aké poplatky pri spotrebiteľskom úvere sú ex lege zakázané. Z vývoja právnej úpravy je zrejmé, že išlo o regulatívnu úpravu. Ak by poplatok za uzavretie zmluvy bol neprijateľný, logicky by bol zakázaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti nepadnutej odvolaním žalobcu ako vecne správne potvrdil.

17. Žalobca vo svojej replike uviedol, že trvá na dôvodoch neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky, ktoré uviedol vo svojej žalobe a vo svojom odvolaní. Žalovaný neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok. Ako súčasť formulára zmluvy nebol individuálne dojednaný a absenciou, zodpovedajúceho protiplnenia, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké plnenie a akého účelu ide. K neprijateľnosti predmetného poplatku v zmluvách žalovaného citoval z rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 5CoCsp/23/2023 zo dňa 28.5.2024. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Dojednanie poplatku za poskytnutie úveru je neprijateľné s poukazom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľovi zaň nie je poskytnuté zo strany veriteľa žiadne protiplnenie. V danom prípade odplatu za poskytnutie úveru predstavuje dojednaný úrok ako cena úveru, a preto nemôže obstať poplatok ani ako ďalšie plnenie toho istého charakteru a účelu, len pod iným názvom. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou navyše predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie dodávateľa spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Z neprijateľnej zmluvnej podmienky žalovanému nevznikol nárok na plnenie voči žalobcom, keďže neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch VI. a V. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a odvolanie žalovaného dôvodné nie je.

19. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu na určenie neprijateľných zmluvných podmienok v Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 85001082 zo dňa 24.3.2015 v súlade s § 53a Občianskeho zákonníka, § 298 ods. 2 CSP a § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

20. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

21. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravoval Občiansky zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným typovou spotrebiteľskou zmluvou upravenou špeciálnym právnym predpisom, a to zákonom o

spotrebiteľských úveroch. Žalovaný bol od uzatvorenia zmluvy v postavení dodávateľa a žalobca v postavení spotrebiteľa. Žalobca zmluvné podmienky nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Právny vzťah účastníkov konania preto správne súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

23. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 85001082 zo dňa 24.3.2015 v bode 7., žalobca v tomto právnom úkone potvrdil, že sa oboznámila so zmluvnými dojednaniami, súhlasil s ich obsahom a zaviazal sa ich dodržiavať. Týmto dojednaním sa žalovaný bez akýchkoľvek pochybností snažil preniesť dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy na spotrebiteľa. Takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, nakoľko spotrebiteľ už len v dôsledku takejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Existuje preto nezanedbateľné nebezpečenstvo, že dojednaná zmluvná podmienka ovplyvní spotrebiteľa pri uplatňovaní jeho práv, resp. môže u spotrebiteľa vyvolať dojem, že sa nemôže dovolávať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, a to aj vo vzťahu k prijatiu bližšie nešpecifikovaných návrhov a vyslovil s nimi súhlas, v dôsledku čoho spotrebiteľ už len z tohto dôvodu môže byť odradený od prípadného podania žalôb, podnetov alebo návrhov súdom či štátnym orgánom. Takáto zmluvná podmienka je tak neprijateľná podľa generálnej klauzuly vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

24. Okrem toho, Občiansky zákonník účinný od 1.1.2008 v ust. § 53 ods. 4 písm. l) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považoval i ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana.

25. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere v článku 8., v bode 8.2., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamihom, kedy dôjde k jej identifikácii veriteľom.“ odvolací súd vidí v tom, že jej jadrom je skrytá a zjavne neprimeraná sankcia pre spotrebiteľa. Je zjavne neprijateľné také ustanovenie zmluvy, podľa ktorého obchodník neakceptuje plnenie spotrebiteľa iba preto, že splátka nie je opatrená správnym variabilným symbolom (ďalej aj „VS“). Uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná aj z dôvodu, že jej účinkom je upieranie práv spotrebiteľovi, čo je neprípustné v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. účinného do 30.6.2024. Takáto podmienka opätovne sleduje možnosť za každých okolností postihnúť dlžníka. Neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie VS je formálna chyba zo strany dlžníka a je neprípustné, aby bol za riadne plnenie dlžník postihovaný.

26. Odvolací súd nijako nepopiera dôležitosť a význam uvádzania variabilného symbolu, ktorý slúži na identifikáciu platby pre veriteľa, avšak podstata neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky spočíva v tom, že napriek jej včasnej úhrade sa spotrebiteľ dostáva v dôsledku konania veriteľa do „omeškania“, s čím je veriteľ následne oprávnený spotrebiteľa sankcionovať. Odvolací súd netvrdí, že v prípade viacerých záväzkov toho istého dlžníka má veriteľ jednostranne určiť účel platby, ale v súlade s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom je také konanie veriteľa, ktorý po dodatočnej identifikácii neurčenej platby (aj v súčinnosti s dlžníkom), považuje túto platbu za uhradenú nie až dňom jej identifikácie, ale späťne ku dňu jej prijatia.

27. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok v odvolaní napadnutej časti výrokov I. a II. ako vecne správny potvrdil.

28. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu vo vzťahu k určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere o zaplatení poplatku za poskytnutie úveru 126 eur, kde súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol, podľa názoru odvolacieho súdu je odvolacia námietka žalobcu opodstatnená.

29. Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru je potrebné poukázať na ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa použijú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie obchodníkom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka bolo prijaté zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 13.6.2014.

30. Ak dodávateľ využíva spoplatnenie konkrétnych úkonov alebo služieb, môže na spotrebiteľa prenášať len také nákladové bremeno, ktoré bude sledovať prospech spotrebiteľa v prevažnej miere.

31. V súvislosti s poplatkom za poskytnutie úveru, zásadné stanovisko k tomuto poplatku vyslovil Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozsudku zo dňa 5. júna 2025 vydanom vo veci C-280/24. Podľa tohto rozhodnutia článok 4 ods. 2 a článok 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej judikatúre, podľa ktorej zmluvná podmienka týkajúca sa poplatku za poskytnutie úveru uvedená v zmluve o úvere uzavretej so spotrebiteľom spĺňa požiadavku transparentnosti stanovenú v týchto ustanoveniach len z toho dôvodu, že jednak z názvu tohto poplatku vyplýva, že je úhradou za úkony vykonané veriteľom, ktoré sú potrebné na uzavretie tejto zmluvy a sú internou záležitosťou veriteľa a jednak, že výška uvedeného poplatku je v uvedenej zmluve presne určená.

32. Článok 3 ods. 1 a Článok 4 ods. 1 Smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka týkajúca sa „spracovateľského poplatku“, uvedená v zmluve o úvere uzavretej so spotrebiteľom, musí na to, aby splnila požiadavky stanovené v týchto ustanoveniach, zodpovedať skutočným službám alebo nákladom, ktoré spadajú primerane do rozsahu plnení, ktoré veriteľ poskytuje pri uzatváraní tejto zmluvy a ktoré sú na uzavretie tejto zmluvy potrebné, pričom je vylúčené, aby sa jednotlivé poplatky alebo služby, za ktoré sa tieto poplatky platia, akokoľvek prekryvali; takúto zmluvnú podmienku nemožno považovať za nekalú len z toho dôvodu, že na spotrebiteľa prenáša náklady na ekonomickú činnosť finančnej inštitúcie, pokiaľ neukladá spotrebiteľovi povinnosť platiť poplatky neprimerané nákladom súvisiacim s dotknutými službami alebo výške úveru.

33. Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru vo výške 126,- eur, tento predstavuje skrytú sankciu vo vzťahu k žalobcovi, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalovaný bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, keď zaň má zaplatiť poplatok 126,- eur, nakoľko za poskytnutie úveru spotrebiteľ zaplatí odmenu v podobe úrokov. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že poplatok za poskytnutie úveru je zrejme poplatkom za akúsi administratívnu agendu s tým spojenú. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, odvolací súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Odvolací súd sa plne stotožnil a osvojuje si argumentáciu Vrchného krajinského súdu Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10), v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene“. Vyšší krajinský súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.

34. Ak dodávateľ využíva spoplatnenie konkrétnych úkonov alebo služieb, môže na spotrebiteľa prenášať len také nákladové bremeno, ktoré bude sledovať prospech spotrebiteľa v prevažnej miere. Ak poskytovateľ úveru má riadne s odbornou starostlivosťou poskytovať úvery, teda podnikáť podľa svojho licencovaného predmetu podnikania, nemôže poskytnúť úver bez toho, aby so spotrebiteľom uzatvoril zmluvu, ktorá v prípade spotrebiteľského úveru musela mať pod sankciou neplatnosti písomnú formu, čo je zrejme z ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ide teda o činnosť, ktorá je pre poskytovateľa úveru nevyhnutná na to, aby mohol spotrebiteľom poskytovať úvery a spotrebiteľia sú za poskytnuté úvery povinní zaplatiť odmenu. Samotné spoplatnenie úkonu uzatvorenia zmluvy v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pokiaľ ide o dojednanie poplatku za poskytnutie úveru vo výške 126,- eur, k

tomuto odvolací súd uvádza, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Dojednanie poplatku za poskytnutie úveru je neprijateľné s poukazom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľovi zaň nie je poskytnuté zo strany veriteľa žiadne protiplnenie. V danom prípade odplatu za poskytnutie úveru predstavuje dojednaný úrok ako cena úveru, a preto nemôže obstať poplatok ani ako ďalšie plnenie toho istého charakteru a účelu, len pod iným názvom. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou v záujme spotrebiteľa nie sú a dojednanie takýchto poplatkov možno hodnotiť ako poškodzujúce vo vzťahu k spotrebiteľovi. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytne skutočné protiplnenie a naopak, tieto sú vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa.

35. Poplatky na rozdiel od úroku vyjadrujúceho cenu (odplatu) za úver, sú cenou za tzv. vedľajšie plnenie. Ak má poplatok obstať z hľadiska súdnej kontroly podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí ísť o plnenie, ktoré je pre spotrebiteľa skutočné, ktoré má pre neho význam a teda má pre spotrebiteľa akúsi pridanú hodnotu.

36. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietkou žalobcu aj vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute. Čo sa týka zmluvnej podmienky v bode 8.1., 8.2., 8.5 zmluvy o revolvingovom úvere, v danom prípade nie je možné považovať za individuálne vyjednanú, pretože ako úverová zmluva, tak aj zmluvné podmienky sú typickými štandardnými formulárovými listinami, ktoré podliehajú súdnej kontrole. Dohodnutá zmluvná pokuta je preto podľa súčasnej súdnej praxe považovaná za neprijateľnú, lebo bola vopred zo strany žalovaného naformulovaná bez možnosti ovplyvnenia zo strany spotrebiteľa. Podľa názoru odvolacieho súdu zmluvná podmienka v čl. 8., v bode 8.1., 8.2. a 8.5 v zmluvných dojednaniach spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľná.

37. Rovnako tak k totožnej zmluvnej podmienke vo vzťahu k žalovanému konštatoval Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 20.10.2020, sp. zn. 12Co/33/2020, ktorý uviedol, cit.: „Vo vzťahu k napadnutému výroku III. odvolací súd uvádza, že ani v tomto prípade neobstoja odvolacie námietky žalovaného o primeranosti zmluvnej pokuty, ktorá bola dojednaná vo výške 0,065% denne z dlžnej sumy (t.j. 23,725% ročne), pretože aj v tomto prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti záveru súdu prvej inštancie dodáva, že uvedená zmluvná podmienka je navyše pomerne sofistikovane ukrytá do rozsiahlych a drobným písmom písaných zmluvných dojednaní, pričom Občiansky zákonník vyžaduje pre platné dojednanie o zmluvnej pokute (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) písomnosť, teda osobitnú pozornosť zmluvných strán. Zo zaradenia uvedeného ustanovenia o zmluvnej pokute do Zmluvných dojednaní vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla mať vedomosť a nemohla ani predpokladať, že súčasťou Zmluvných dojednaní k zmluve budú aj ustanovenia o zmluvnej pokute, pretože zmluvné dojednania či všeobecné zmluvné podmienky vo všeobecnosti slúžia na úpravu dojednaní najmä technického charakteru. Z uvedeného dôvodu by preto tieto podmienky nemali slúžiť na to, aby boli do nich v často zložito a neprehľadnej formulovanej podobe zakomponované a ukryté dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. V prípade, ak aj tak dodávateľ koná, možno konštatovať, že sa v právnom vzťahu nespráva poctivo, a preto potom takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Odvolací súd poukazuje na to, že súdna prax dospela k tomu, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže byť zmluvná pokuta dojednaná len v tej časti zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojuje svoj podpis. Navyše podľa názoru odvolacieho súdu výška zmluvnej pokuty 23,725% ročne je neprimerane vysoká po zohľadnení úrokov z omeškania a ostatných nákladov, ktoré bola tiež žalobkyňa ako spotrebiteľ povinná platiť. Z uvedených dôvodov preto nemožno prisvedčiť odvolacej argumentácii žalovaného ohľadom primeranosti zmluvnej pokuty vo vzťahu k tomu, že táto nepresiahla výšku trojnásobku úrokovej sadzby úroku z omeškania“. Zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozhodnutiami súdov: rozsudok Okresného súdu Bardejov sp.zn. 8Csp/ 13/2022 zo dňa 31.7.2023, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3Csp/76/2019 zo dňa 30.9.2020, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/19/2024, zo 16.9.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 27CoCsp/9/2024, z 30.1.2025,

rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3CoCsp/68/2020, zo 16.2.2021, rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/140/2024, zo dňa 5.12.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 10CoCsp/4/2025, z 13.3.2025, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 7Csp/5/2024 zo dňa 10.6.2024, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 20Csp/3/2024 zo dňa 13.5.2024.

38. Z uvedených dôvodov preto možno prisvedčiť odvolacej argumentácii žalobcu o neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v bode 6 a v bode 8., 8.1, 8.2., 8.5 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500108238 zo dňa 24.3.2015.

39. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd postupom podľa § 388 CSP rozsudok vo výroku VI. zmenil tak, že žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere a v bode 8, bod 8.1, 8.2, 8.5 vyhovel v celom rozsahu.

40. Zároveň v súlade s ust. § 396 ods. 1, 2 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP priznal úspešnému žalobcovi voči žalovanému náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

41. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).